

NAŠA DRUŠTVA

Koroški pevci v Mariboru. V nedeljo, 10. novembra, ob ¼ na dyanajst, je Maribor nad vse prisrčno sprejel slovenske fante in može s Koroškega, ki so prišli iz Ljubljane in Celja, kjer so priredili izvrstno uspela koncerta. — Sprejema se je udeležilo gotovo 3000 ljudi, ki so naše koroške brate pozdravili tako iskreno in navdušeno, da so bili koroški može in fantje globoko ginjeni. Popoldne so si koroški Slovenci ogledali Maribor ter so tudi posetili grob svojega velikega buditelja in učitelja škofa Slomškega. Zvečer je bil koncert v veliki Unionski dvorani, ki je bila nabito polna. Veliko ljudi je moralo oditi, ker ni več bilo za nje prostora. Med udeleženci je bil tudi prevzvišeni gospod škof dr. Karlin in veliki župan dr. Schaubach. Nastop koroških kmetijskih fantov in mož, članov pevskih društev v okolici Celovca, je vse navzoče naravnost očaral. Po vsaki odpeti pesmi je bilo toliko odobravanja, da so morali pevci dosti točk ponavljati. Vsa nežnost, milina in lepota slovenske narodne pesmi, osobito koroške narodne pesmi, se je razkrila poslušalcem, ki so našim bratom s Koroške hvaležni za to, da so nam priredili tako velik užitek. Po koncertu, ki bo vsem, gotovo tudi koroškim Slovincem, ostal v najboljšem spominu, je bil v dvorani Zadrudne gospodarske banke prijateljski sestanek v čast koroškim bratom. Med navzočimi je bil tudi g. veliki župan dr. Schaubach in g. propra generala Maistra. Slovenski rojak Hochmüller je pozdravil s primernim nagovorom zastopnike slovenske narodne kulture na Koroškem. Predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec je poudaril prosvetno solidarnost med koroškimi Slovenci in slovenskim narodom v naši državi ter priporočal našim koroškim bratom gojenje in širjenje narodne prosvete in kulture kot prvo in najboljšo obrambno sredstvo. Glasbena Matica in »Jadrana« sta zapela nekaj prav lepih slovenskih pesmi, ki so jih koroški bratje poslušali z največjim zanimanjem.

Prosvetna zveza v Mariboru priredi proslavo papeževe 50 letnice mašništva in 70 letnice prenosa sedeža lavantinske škofije v Maribor, v petek, 15. novembra, ob 20. uri v mariborskem Narodnem gledališču. Na sporedu je godba Katoliške omladine, pevske točke, ki jih proizvaja pevsko društvo »Maribor«, nastop Orla in Orlic, poklonitev najmanjših, 4. in 5. dejanje Silvin Sardenkovega igrokaza »Sv. Ciril in Metod«, ki ga proizvaja Ljudski oder, in govor urednika dr. Vatovca. Pridite v najboljnjem številu!

Ljudski oder v Mariboru priredi v nedeljo dne 17. tega meseca pri Sv. Lenartu v Slov. goricah skupno z Prosvetno zvezo dramatičen tečaj za vsa tamošnja katoliška društva. Tečaj se bo vršil v prostorih gostilne Arnuš po pozni sv. maši. Predavalo se bo predvsem o režiji in sminkanju. Popoldne po večernicah pa se vprizori istotam igra »Skopuh« kot dopolnilo k predavanju za vse tečajnike in je za nje udeležba obvezna. Podrobnejša navodila dobijo društva še pravočasno, druge naše prijatelje in prijateljice lepe igre pri Sv. Lenartu in okolici pa tem potom najiskreneje vabimo, da se prireditve udeležijo.

Maribor. V them in skromnem delu za izobrazbo služkinj na polju organizacije »Pobelske zveze« nam hoče pokazati sad svojega truda, ko uprizeri 17. novembra v Zadrudni banki ob pol 5. uri z uvodnim predavanjem zanimiv poučni igrokaz »Moč Marijine priprošnjice«. Prijazno vabljeni vsi, osobito pa, katerim pod oguljeno obleko blje srce za pošteno razvedrilo.

Katoliško izobraževalno društvo v Krčevini pri Mariboru priredi v nedeljo 17. novembra v društvenem domu igro »Pravica se je izka-

zala« v dveh dejanjih. Začetek ob 3. uri popoldne. Svira godba Katoliške omladine.

St. Peter pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo, to je 17. novembra se vrši popoldne po večernicah v prostorih posojilnice fantovski sestanek z zanimivim sporedom. Prijateljsko so vabljeni vsi dobro misleči šentpeterski fantje. — V nedeljo, 1. decembra bo istotako popoldne ob treh v samostanski šoli predavanje č. g. kaplana Richterja o važnem predmetu. Pridite vsi. Fantje, ki imajo veselje in ki žele stopiti v krog tamburašev, se naj javijo pri organistu g. Baumann, kateri je prevzel poučevanje.

Sv. Ana v Slov. goricah. Orliški krožek priredi v nedeljo dne 17. novembra 1929 po večernicah v društvenem domu krasno igro »Lurška pastarica«. Prijatelji poštene zabave vlijudno vabljeni!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na splošno željo občinstva ponovi tukajšnji orlovski odsek pretresljivo žaligro »Devet križev ali krvava svatba na Tomačevem«. Vsi, ki je še niste videli, pridite! Vabljeni so zlasti sosede iz Negove in Sv. Trojice. Naj vas ne moti morebitno slabo vreme, pridite vseeno!

Sv. Vid pri Ptuj. Dne 3. novembra so nas obiskali Orli iz Ptuja. Na štirih vozovih so se pripeljali Orli, Orlice, mladci, naraščaj (dečki in deklice). V našem prelepem Slomškovem domu so napravili telovadno akademijo. Točko za točko so jako lepo izvajali. Vsi, od kraja do konca, so nam bili jako všeč, najbolj seveda male deklice, ki so narodne pesmice lepo prepevale in telovadile. Tudi vaja Doberdob slovenskih fantov grob nam je šla do srca. Res je bil to jako lep dan. Dvorana je bila dobro obiskana in vsi navzoči so hvalili telovadce. Mi se zahvaljujemo Orlom za obisk ter jim ključemo: Na svidenje! Prva večja prireditve v Slomškovem domu bo otroška slovesnost na narodni praznik, 1. decembra. — Tudi knjižnico smo precej pomnožili in preuredili. Bog nam daj svoj blagoslov!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Naše Katoliško prosvetno društvo je dvakrat vprizorilo 4. dejanko »Zaklade«, pri kateri je sodelovalo več mladih moči. Prav tako! Le vztrajno naprej! Samo obisk je bil obojekratni jako nepovoljen. Nekaj radi neugodnega vremena, nekaj pa radi naše malobrižnosti, ki nam ni v čast! Naj zima prinese več življenja v prosvetno delo!

Kapela pri Radencih. Tukajšnje bralno društvo priredi dne 17. novembra tega leta ob 17. uri (ob petih popoldne) v restavraciji pri g. Maršiku v Radencih ganljivo igro »Mala pevka«. Vsi prijatelji poštene zabave prijazno vabljeni!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 24. novembra po večernicah se vrši v uti g. Pergerja volilni občni zbor bralnega društva z navadnim sporedom. Odborniki in pregledniki, pripravite poročila! Dolžniki, prinesite članarino! Društveniki, pokažite svojo društveno zavednost s tem, da se prav gotovo udeležite občnega zbora!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ker pri zadnji igri ni bilo ne konca in ne kraja smeha, so se Orli odločili, da še na splošno željo igro ponovijo in sicer v nedeljo dne 17. novembra. Vsi tisti, ki so igro videli, vam lahko povejo, koliko smeja je pri tej igri. Ne ustrašite se grdega vremena in mraza. Na svidenje!

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru uprizeri v nedeljo dne 24. novembra krasno spevoigro iz turških časov »Mlada Breda«. — Vstopnina znižana. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Vsi iskreno vabljeni na prvo narodno opereto v Katoliškem domu. Bog živi!

Sv. Jurij ob južni železnici. V nedeljo dne 17. novembra se vrši občni zbor Katoliškega prosvetnega društva. Vrši se v dvorani Katoliškega doma po večernicah. Spored: Govor, pesje in poročilo odbora.

Slomškova tiskovna zadruga ima izredni občni zbor 28. novembra tega leta v Ljudski posojilnici v Celju. Začetek ob 11., oziroma pol 12. uri. Na dnevnem redu je sprememba pravil. 1406

Enonadstropna hiša s trgovino in vrtom ob glavni cesti se po ceni proda. Vila 6 sob, lepi vrt za Din 250.000 se proda. Enonadstropna hiša, pripravna za industrijo se za Din 140.000 proda. Posredovalnica »Rapid«, Maribor, Gosposka ulica 28. 1410

Krojači, šivilje! Najmodernejši šivalni stroji so Junkerjevi; stanejo: ženski Din 2.270.—, krojaški Din 2.770.—. Samo pri Franc Zgeč, Moškanjci. 1403

Proda se dvojno moško kolo. Malečnik 15. St. Peter pri Mariboru. 1412

Proda se malo posestvo s hišo in gospodarskim poslopjem. Osební ogled samo ob nedeljah. Vpraša naj se pri županstvu v Slivnici pri Mariboru. 1414

Nova vina kupim vsake količine. D. Pačnik, Laško, trgovina z vinom. 1413

St. Peter pri Mariboru. Občinski odbor je v svoji zadnji seji soglasno sklenil, da vloží proti proračunu šolskega odbora priziv in sicer radi postavke 30.000.—, za nabiranje gradbenega fonda, ker se bo vprašanje glede šolskih sester prostorov rešilo na drug umestnejši način. Predlog nekega odbornika, da se tudi črta postavka za splošne šolske potrebščine zasebne dekliske osnovne šole pa je bil z večino glasov odklonjen. Malo čudno je, da nekateri, ki vedno povdarjajo, da so za šolske sestre, na drugi strani ne soglašajo za šolske potrebščine, ki končno pridejo vendar le v korist naših otrok. — Metavčani se pritožujejo nad slabimi cestami. Ta pritožba je popolnoma upravičena, zato naj občina tudi Metavi posveti malo več skrbi. Drugače pa bo treba Metavo prekrstiti v Blatavo. — Šentpeterčani se vabijo, da se v občini meri poslužujejo knjižnice prosvetnega društva »Skala«. Društvo si je zadnje čase nabavilo precej novih knjig, tako da se bo za vsacega kaj primerne našlo. V dolgih zimskih večerih je dobra knjiga najboljši prijatelj, pa tudi moder svetovalec.

Radvanje pri Mariboru. Na lastne stroške smo čedno od znotraj in zunaj prenovili našo podružno cerkev sv. Mihaela. Zatem smo si nabavili nove zvonove, pa bronaste, ne železne, kot jih imajo naši sosede Hočani. Letos smo čedno uredili tudi občinsko pokopališče, ter ga lepo ogradili. Da imamo že električno razsvetljavo to je samo osebi umevno, pa ne samo po hišah, temveč tudi javno, da vidimo, če je tema, hoditi in pa seve radi tujcev, ki radi k nam prihajajo. Župana imamo vedno istega od prvih volitev do danes. Pa kaj bi tudi zbirali, saj smo si itak dobrega in skrbnega izbrali za župana. Z letino smo v obč. zadovoljni, le vinski pridelek je bil pičel. Da imamo svojo šolo, pa tudi nekaj grunta in gošče, to vam že še moram povedati. Zato pa bi nam nič ne prijalo, če bi nas novi občinski zakon priključil kam drugam, posebno še h kakim zadolženim občini, da bi se nam potem godilo kot kakšnemu offerju.

Ruše. V Rušah je umrl tamošnji večletni zdravnik dr. Skaza. Pokoj njegoví duši, preostalim naše sožalje!

Ribnica na Pohorju. Precej časa trajajočemu molku z zeleneza Pohorja v nadomestilo naj služi to-le poročilo: Naš šenturški živinski semenj v pondeljek ni bil, kakor sploh vsi naši semnji, posebno živahen. Da se ne truje, kot se je pred vojno, je krivda v tem, ker se je potegnila med nas in Korošce državna meja. Ti in takozvani »Nemci« onkraj Radlje

nad Marenbergom so pred vojno pokupili vedno precej živine pri nas in v soseskah, posebno težka živina jim je ugajala, katere je med našimi kmeti navzlic hribovitim legam še vedno kaj najti. — Da z živino ne stojimo na najzadnji stopnji, služi v dokaz, da je iz živinske ocenitve, vršeče se v Marenbergu, več naših posestnikov odneslo nagrade. Najbolj odlično in seveda tudi zaslužno je dobil g. Luka Držečnik, župan za Orlico. — Kakor smo že svojčas povedali, smo bili z letino precej zadovoljni, le sadje, izrecno jabolka, se je kjersibodi čisto izjalovilo. — Tudi na naših planinah je bilo letos, kakor sploh vsako leto, opazati vesel živelj. Razen letoviščarjev zahajajo na naše hribe proti jeseni krđela nabiralcev malin, »krankerla« (na južni strani Velike Kope mu pravijo »matek«), encijana, planinskega ženitlika itd. Največ izmed te zdravilne hrane se je nabralo letos, kakor menda še nikoli arnikovega cvetja v količini 300 kg. — Oblast pa nam je zmerila kilometrično naše ceste, nad katerimi se nimamo v primeru z nekaterimi, nič pritoževati. — Zanimanje je vzbudil tudi meseca julija prihod peterih vojakov pod poveljstvom kapetana. Bili so naši gostje 14 dni. Njihov posel je bil, hoditi risat naše kraje oziroma planine. — Da je pričetni oktober pobelil s snegom naše vrhe, je »Slovenski Gospodar« že poročal. Dne 27. oktobra pa se je oblastno polastil tudi nižjih črt, na srečo našo pa ga je vednar srečala pamet, da je na vsak način še prezgodaj, radi tega jo je po kratkem a dokaj hladnem podravu rajši zaenkrat še odkuril.

Sv. Ožbalt ob Dravi. Svojo lastno zahvalno nedeljo obče — bodo obhajali po stari častiljivi navadi naši podjetni splavarji 17. novembra ob 9. uri, ko se bo služilo več sv. maš s slavnostno pridigo ter koristnim in primernim predavanjem v društveni dvorani pri Simonu Lubegu. Pridite v obilnem številu!

Hoče. (Tolovajski napadi na državni cesti.) Nekaj nezasišnega so doživeli špeharji, ki so se vračali krog sedme ure zvečer iz Maribora. Približno sredi pota med Hočami in Slivnico so se nenadoma pripeljali za štirimi kmetijskimi vozovi štirje kolesarji, ki so brez vsakega povoda napadli vračajoče se špeharje. Posestniku Damjanu iz Podove, ki je bil od neznanih tolovajev prvi napden, so prihiteli na pomoč ostali špeharji in združenemu odporu slaminarjev se je končno posrečilo odbiti napad. Pač pa so se dotični lopovi znosili takoj na to nad posestnikom Nacekom iz Brezul, ki je prodajal čez dan v mestu krompir ter se vračal s praznim vozom dalje spredaj. Nacek je bil prisiljen, kleče s povzdignjenimi rokami prositi napadalce milosti in le z obupnimi prošnjami se mu je končno posrečilo, toliko omehčati tolovaje, da mu niso vzeli izkupička. Napad se je začel brez vsakega pravega povoda in tudi ni bilo mogoče ugotoviti, kdo in odkod so bili dotični. Domneva se, da so bili napadalci kaki vinjeni hočki pobalini.

Pragersko. V soboto 9. tega meseca zvečer se je zgodil v Gornji gorici pri Pragerskem zločin, ki še ni pojasnjen. Omenjenega dne se je vrnil z mariborskega sobotnega trga posestnik Fingušt. Že na domu pri vходу na dvorišče je oddal nanj neznanec tri strele, od katerih ga je zadela eden naravnost v srce. Domači so našli gospodarja kmalu za tem v mlaki krvi mrtvega. Zločinec ga ni izropal, ker so našli pri ustreljenem izkupiček za prodani špeh v znesku 8 tisoč Din. Najbrž gre v tem slučaju za maščevanje.

Prihova. Občinski odbor občine Vrholje je dne 25. novembra 1929 enoglasno izvolil preč. gospoda duhovnega svetovalca Karola Kumer, župnika v Prihovi, častnim občanom. Ob priliki njegove 25 letnice župnikovanja se mu je izročila častna diploma. Ob tej priliki je daroval zgoraj omenjeni za občinske uboge občine Vrholje tisoč Din. Naj r u Bog stotero povrne!

Gornja Polskava. Mnogo novosti se tukaj zgodi. Toda nočemo ali nočelo jih svetu raz-

glasiti. Električno imamo v hišah in ob potih; mizar Sturm ima mizarstvo na električno in kmalu bo imel tako podjetje tudi g. Petrovič. Dobri župljani so tudi cerkvi priskrbeli lepo električno razsvetljavo, plačana pa bo tudi kmalu. — Nova krasna kipa Srca Jezusovega in Marijinega je dobila naša župna cerkev; blagoslovil jih je vlč. g. kanonik dr. Vraber na Lovrenško nedeljo. — Šola se je povečala in novi del šole se je slovesno blagoslovil 30. septembra. — V čestni odbor je bil imenovan naš vrli in neumorni prosvetni delavec gosp. Fran Koban v Selah. Čestitamo! — Dne 3. oktobra ob pol 2. uri je požar v silnem viharju izbruhnil pri g. Francu Pivec v Selah; ima ogromno škodo; sodelovale so požarne brambе iz Spodnje in Gornje Polskave, ki ste s svojo neumorno delavnostjo preprečili, da se požar ni razširil. — Vinska letina ni bila obilna, toda mošt je izvrsten. — Dne 4. novembra se je poročil tukajšnji organist gosp. Ivan Bolko z gđ. Rozo Reizman. Da bi bila srečna in zadovoljna, je želja vseh!

Lopata pri Celju. Tukaj se je ustanovilo tako potrebno prostovoljno gasilno društvo. Kupili bomo novo motorno brizgalno, da se bodo naši mošje in fantje udeleževali gasilnih vaj in bodo v slučaju nesreče lahko hitro in uspešno branili naše sicer deloma s slamo krite domove. Vsem, ki se v ta namen trudijo in žrtvujejo, zagotavljamo našo hvaležnost!

Polzela. V petek, dne 8. novembra je zopet gorelo na Polzeli. Pogorel je velik marof posestnika Tomaža Koka na Zgornjem Podvinu. Preden so ljudje opazili ogenj, je bilo že vse pospolje v plamenih. Z največjim naporom se je posrečilo, da se rešili živino in gospodarsko orodje, ki je bilo spravljeno v prtiličju. Kar pa je bilo pod streho, je vse postalo žrtev plamenov. Zgorelo je vse seno in otava, slamo-reznica, mlatilnica in razni drugi poljski pridelki, tako, da trpi posestnik veliko škodo, ki je le deloma krita z zavarovalnino. Kašta, ki je bila napolnjena z letošnjim pridelkom žita, je docela pogorela, tako da niso rešili niti zrna. Domači in sosedni gasilci so bil sicer takoj na mestu, vendar pa niso mogli veliko pomagati. Na eni strani je primanjkovalo vode, drugič pa je bilo gašenje zelo otežkočeno, ker je stal marof na hribečku in je bilo treba vodne cevi speljati navzgor. Zaradi hudega pritiska je mnogo cevi popokalo, tako da so se morali v glavnem omejiti zgolj na reševanje blaga.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Cela zgornja vas je bila, hvala Bogu, obvarovana velike nesreče, ko je na nerazumljiv način izbruhnil ogenj ter v par minutah vpepelil vse zgornjive dele skoro novih avinjakov in parmo posestnika in gostilničarja Zdolseka; svinje so komaj rešili, razen ene, ki je dobila prehude opeklino. Velika sreča je bila, da je veter toliko odnehal, da požar ni z vso silo planil na bližnje hleve in s slamo krite objekte, in da je bila takoj na mestu domača brizgalna, kmalu pa tudi dve požarni brambi iz Mihovec in Šikolj pri Cirkovcah, slednja s svojo motorno brizgalno.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Dočim letos v celem maju in juniju smrt ni našla poti k nam, je začela zdaj zopet vedno pogosteje kositi. Razen otrok pobira predvsem visokoletne ženske. Zapored tekom enega tedna je

dekliška Marijina družba spremila k večnemu počitku svoji najstarejši članici trpink: 70 letno Lizo Gajkovič iz Pleter ter 79 letno Barbaro Mojzer iz Sv. Lovrenca. Že vmes med njima je bila pokopana vdova Helena Hriberšek iz Apač, stara 72 let, in zdaj nazadnje še 70 letna vdova Jera Flogar iz spodnjega Sv. Lovrenca, tik pred njo pa še 72 letna Liza Seligo, tudi vdova iz Cirkovec. Kakor povečini celo pokopališče, tako je bil tudi spomenik padlim vojakom za Vse svete lepo okrašen in razsvetljen.

Cadram. V nedeljo, dne 3. novembra smo slovesno obhajali tridesetletnico posvečenja naše prelepe župnijske cerkve. Cerkevno pro-poved je imel g. Peter Kovatič, profesor veronauka v Celju. Domači g. župnik Franc Hohnjec je imel asistiranje sv. mašo za pokojnega stavitelja cerkve župnika monsignora Jurija Bezenška. Popoldne je bila svetletna procesija, ki so se je župljani udeležili v prav obilnem številu.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Menda malokje ljudje tako radi berejo Slovenskega Gospodarja kakor ravno mi Trojičani. In zakaj tudi ne? Saj nam prinaša teden za tednom kaj novega, poučnega in zabavnega. Vendar pa pogledamo vsak teden najprej pod »Dopise«, ako je kaj od Sv. Trojice »notri dan«. Če kaj najdemo, se nam takoj »Gospodar« bolj priljubi in prikupi. — V splošnem smo lahko popolnoma zadovoljni z letošnjimi pridelki. Prav posebno pozornost vzbuja repa, ki je letos posebno dobro obrodila. Vendar pa tako debele repe menda zlepa ne bo nikjer drugje, kakor jo je pridelal kovač Budja. Nekaj komadov je namreč tehtalo po 4 kg, 4 in pol kg in še več. Res nekaj posebnega. Tudi z letošnjim vinskim pridelkom smo lahko zadovoljni. Res je bilo manj kakor druga leta; je pa zato izbornejša kapljica. Škoda je samo v tem, da se nekateri niso mogli vzdržati, da ne bi tudi ob nedeljah po vinogradih brali tri mošt vozili kljub temu, da teh zglodov ni bilo dosti; in še boljše bi bilo, ko bi še teh ne bilo, ko bi še tudi ti posvečevali Gospodov dan. Za vse darove božje pa moramo biti kot kristjani Bogu hvaležni.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 27. oktobra je proslavil naš orlovski odsek desetletnico svojega obstanka na zelo prisrčen način. Le škoda, da je slabo vreme motilo slavnostno razpoloženje. V teku desetletnega obstoja pa lahko zabeleži Orel 191 poučnih sestankov, nad 200 predavanj, 42 iger, 7 telovadnih akademij in okoli 400 telovadnih ur. — Kaj ne, lepe številke! Danes združuje odsek nad 30 članov. Zelimo, da bi se Orel v novem desetletju še bolj razširil, da bi združil v sebi vse poštene fante. — Lahko s ponosom rečemo, da je orlovski odsek ponos naših organizacij, da je mogočen činitelj na polju krščanske izobrazbe, na katerega se sme in tudi mora vedno računati. Vse fante, ki imajo smisel za svoj umski in telesni napredek, prosimo in vabimo, da se pridružijo orlovski četi. V decembru bomo začeli znova z redno telovadbo! Fantje pridite! — Začetkom decembra se bo znova pričel rekrutski tečaj. Fantje rekruti prigrisite se! — Na praznik Vseh svetnikov je bil v sredi pokopališča postavljen priprost, provizoričen spomenik — lepo ozaljšan, v spomin v vojni padlim žrtvam. Č. g. kaplan je v pre-

Otvoritev trgovine.

Našim dragim prijateljem in znancem, kakor tudi vsemu ostalemu cenjenemu občinstvu, mi je čast vljudno naznaniti, da sem otvoril skupno s svojo ženo (katera je bila dolgo let zaposlena pri eksportni hiši „LUNA“ in poznana pod imenom „JUSTI“)

Novo modno in galanterijsko trgovino v Mariboru

v Kopalniški ulici št. 2, v novi Scherbaumovi zgradbi pri franciškanški cerkvi. V trgovini bom imel stalno veliko izbiro vseh vrst nogavic, rokavic, pletenih telovnikov (puloverov), perila i. t. d. i. t. d. Bogata izkušnja v stroki, ki sva si ji z ženo pridobila, nama bodo pripomogle v tekmovalstvu za ceneno in solidno postrežbo, kakor tudi da bova naše cenjene nakupovalce po možnosti v vsakem pogledu zadovoljila ter si s tem kmalu pridobila njih trajno zaupanje. 1400 Proseč številna obiska se vljudno priporočam udani

A. GUGNIKAR.

Iresljivi besedi navzoče opomnil, da se radi spominjajo padlih junakov. Moški zbor pa je ginljivo zapel žalostinki: »Gozdič je že zelen« in »Oj Doberdob«. Pri cerkvi se vrše dela za spominski plošči padlim vojakom. Plošči bodo pritrjeni zunaj cerkve na cerkveni steni. Odkritje plošč bo, kakor slišimo, 1. decembra. — Orli bodo tekom novembra ponovili igro »Devet križev«. Pridite vsi, ki je še niste videli! Datum objavimo pravočasno.

Velika Nedelja. List za listom pada, drevo za drevesom se suši, tako je tudi iz naše sredine preminul obče spoštovani rodoljub, oziroma stric, g. stotnik v pokoju Tomaž Senjor. Umrli je po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče v starosti 79 let. Njegov pogreb se je vršil v pondeljek 4. novembra od hiše žalosti k velikonekredelski cerkvi, kjer se je brala sv. maša zadušnica, od tam pa se je sprevod pomikal na domače pokopališče, katerega se je udeležila velika množica ljudi. Pokojnik se je držal vedno besed sv. evangelija: »Dajte cesarju kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega.« tako tudi on ni nikoli pozabil na siromašne sosede, vedno jih je podpiral, s čim je le mogel tako, da zdaj ob slovesu ni bilo soseda in znanca ter prijatelja, da se mu ne bi porosile oči. — Bog mu naj poplača njegovo darežljivost!

Litmerk pri Ormožu. Na lepo zahvalno nedeljo, dne 3. novembra smo slovesno obhajali 50 letnico, odkar je bila postavljena in blagoslovljena sredi litmerskih goric kapelica Matere božje. Občani in lastniki gorice so dali s prostovoljnimi darovi kapelico popraviti in preslikati, dekleta so naredile vence in skrbele za okras in lepo petje, moški svet pa se je postavil s streljanjem z možnarji. Ob dveh popoldne so bile pri kapelici večernice z govorom in petimi lavretanskimi litanijami. Čast in zahvala vsem, ki so darovali, posebno pa onim, ki so se trudili in zbirali prispevke in vodili popravilo koplece.

Saleška dolina. Mlad pisarniški sluga v Saleški dolini si je kupil kolo, da bi bil hitrejši v službenih opravkih. Ker je reven, ga je odplačeval v obrokih. Pa se ni dobro začel z odplačevanjem, ga mu je že sunil tat in več mesecev je mladenič plačeval zapadle obroke za kolo, ki bi ga nikoli več ne bil videl, da ni tat doma — iz Mislinjske doline — spraskal s kolesa tovarniške znamke. Zadnje dni se je s tem tujim blagom nekam odpravil in sročal orožnika. Njegovo izkušeno oko pa je tako opazilo sumljive praske na mestu, kjer je tovarniška znamka in še bolj sumljivo bojače obnašanje fantovo in še mnogokrat se bo dolgo prstež spomnil neprijetne vožnje s tujim in neplačanim kolesom. Blizu tam je kmečki fant pribrzel lepe jesenske nedelje do oddaljene župne cerkve s kolesom; shranil ga je v vežo pri mežnarji. Pa se je tam slučajno mudil tisto jutro popotnik, ki se mu je silno mudilo in si ga je kar izposodil. Mislil je, da za vedno, pa se je zmotil. Roka pravice je tudi njega dosegla.

Trbovlje. Dne 5. novembra krog 3. ure zjutraj bi se bila na progi med postajama Zagorje in Sava skoraj pripetila velika železniška nesreča, katero je preprečila čuječnost železniškega delavca Feštajna. Omenjeni je slišal krog 3. ure zjutraj blizu čuvajnice strahovit ropot. Skočil je pogledat in videl takoj, da je zasul oba tira plaz, ki je obsegal dobrih 13 kubičnih metrov skalovja. Baš v času nesreče sta se bližala plazu od obeh strani tovorna vlaka od Ljubljane in od Zagorja. Feštajn je hitro zbudil še tovariša Martina Kepo in sta brzela vsak enemu vlaku nasproti. Posrečilo se jima je, da sta ustavila vlaka jedva nekaj deset metrov pred plazom. Iz Trbovelj je med tem vozil v zagorsko postajo ekspressni vlak. Obema delavcema se je posrečilo, da sta telefonično obvestila postajo, v Zagorju, ki je ustavila vlak na odprti progi med Trbovljami in Zagorjem. Na mesto nezgode je prihitela odpomoč, da je bila proglašen priporoma kmalu prosta in obiščena.

ZA RAZVEDRILO

Zlobno. Žena: »No, da sem le s kuho pri kraju!« — Mož: »Oh, da bi že tudi jaz bil kmalu z jedjo pri kraju!«

Ančka. »Zakaj si ga zapustila?« — Francka: »Zato, ker je rekel, da bi zame umrl. Bi pa rada videla, če bo res.«

Navihaneec. Jurček vpraša učitelja: »Ali je človek lahko kaznovan tudi za stvar, ki je ni naredil?« — »Nikako,« pravi učitelj. »Potem pa dobro,« se odreže Jurček, »jaz namreč nisem naredil domače naloge.«

Pri vojaki. A.: Hej, Penko, tako stari ste in ste morali k vojakom. Kako vam gre?« — Penko: »Dobro, ker sem za burša pri mojem sinu.«

Škof prihajajo. V nekem kraju je učitelj porednega dečka kaznoval s tem, da ga je postavil pred šolo klečat. Pa je prišla mimo neka ženska in ga vprašala, zakaj tu kleči. Fantek se je odrežal: »Škof prihajajo, pa bodo dali blagoslov!« — In ženska je hitro pokleknila k dečku. Vsakega, ki je šel mimo, sta ustavila, da je pokleknil zraven in kmalu je klečalo pol vasi in čakalo na škofa. Ko je bilo konec šole, je prišel učitelj po fantka. Kako se je začudil, ko je videl, koliko ljudi kleči pred šolo. Ko je izvedel za kaj gre, ni upal povedati, da jih je fantek potegnil, pa je rekel: »Ravnokar je prišla pošta, da ne pridejo škof!« — In tako je spravil fantka pred množico iz zadrege in mu jih naštel dvajset in pet.

Slabo razumel. Zdravnik sebi: »Zastonj je, zastonj!« — Bolnik: »Hvala Bogu, da sem našel enega, ki mi ne bo nič računat!«

Napačno razumel. Bolnik: »Danes mi je skoraj slabše, ker sem se moral pri kopanju prehladiti.« — Zdravnik: »Kaj, vi ste se kopali?« — »Saj ste rekli, naj sredstvo na vodi vzamem!«

Uganka. Sinček: »Mama, v tej knjigi stoji, da hudič v sili žre tudi muhe, prosim te, kaj pa žre, ko se mu godi dobro?«

Dober kmet. Kmet se je vračal z gnojnim vozom z njive domov. Na cesti je zadel na kopo ljudi, ki so stali ob ponesrečenem avtomobilu, ki je razširjal smrad na okoli. Kmet je videl, da ljudje ne morejo dalje, pa jih je povabil: »Pa sedite na moj voz, saj tudi smrdi!«

Dobesedno. »Tako, gospod Natkovič je vaš daljni sorodnik?« — »Da!« — »Kako pa je z vami v sorodu?« — »On je moj brat.« — »Kako? Saj ste rekli, da je vaš daljni sorodnik.« — »Saj tudi je, ker sedaj živi v Ameriki.«

S sodnije. Potepuh je priznal dejanje: »Dotičnega večera sem izvabil od svoje žene ključ od veže . . .« — Sodnik mu plane v besedo: »Čujte, kako se vam je pa to posrečilo?«

Zasačen. Prodajalec: »Gospa, to blago je najnovejše, dobil sem ga še le danes zjutraj.« Gospa: »Ali pa tudi ne zmeni barve?« — Trgovec: »Izključeno, že tri tedne je ležalo v našem izložbenem oknu.«

Mlad oče je bil ponosen na rojstvo prvorojenca in v navdušenju je pisal svojemu bratu: »Lep in močan dečko je prišel k nam in trdi, da je tvoj nečak. Sprejeli smo ga kot takega!« — Brat pa ni razumel ter brzojavil: »Jaz nimam nobenega nečaka. To mora gotovo biti kak goljuf, vrzi ga iz hiše!«

Pri naboru. Rekrut: »Če me kaj boli?« Naduho imam, gospod polkovni zdravnik, želodec me boli, pa nervozen sem in napihnjen vrat imam, pa srčno hibo.« — »Res, potem bo junaška smrt za domovino dobra! Potrjen!«

Socijalna demokracija in vera.

Socialisti proglašajo vero kot privatno (zasebno) zadevo, to je, kot zadevo, ki sme počivati v kakem kotičku človeškega srca, sme morda v skromni obliki priti na dan, toda samo med štirimi stenami domače sobe, kvečjemu še v notranjosti cerkva kot takozvanih božjih hiš. Izven cerkvenih zidov, kakor tudi izven zasebnega področja posameznega človeka pa vera nima besede. V šolah ni za njo prostora. Vse javno življenje, vse politično, gospodarsko in kulturno življenje, sploh vse življenje narodov in držav mora biti popolnoma odvezto verskemu vplivu.

Kjer pride marksizem (od ustanovitelja vsega nekrščanskega socializma, nemškega žida Karla Marksa imenovan) do veljave in moči, povsodi preganja vero. Dokaz za to so ruski bolševiki, ki se smatrajo za najbolj pravoverne marksiste, saj stavijo Karla Marksa na prvo mesto, celo pred svojega oboževanega Lenina. Ruski komunisti preganjajo krščanstvo in za njim vsako vero z vsemi sredstvi nasilja. Cerkve zapirajo, duhovnike preganjajo, zatvarjajo v ječe in jih ubijajo, javno bogoslužje prepovedujejo. Odpraviti hočejo v svojem protikrščanskem sovraštvu teden, ker jim je nedelja kot božji dan v spotiko, ter hočejo vpeljati teden 5 dni od ponedeljka do petka. Kot državno vero hočejo ter so vpeljali brezboštvo = zanikanje Boga in sovraštvo do Boga. Ustanovili so posebno vseučilišče, kjer se v brezboštvo izo-

Nov štedilnik (šparherd) prodam. Pregl Franc, Kaniža, p. Pesnica. 1404

Viničar se sprejma s 4-5 delavnimi močmi takoj. Vprašajte Maribor, Tržaška cesta 14. 1397

Čevljarski pomočnik se sprejme za mešano oelo. Ivan Srekar, Maribor, Taborska 13. 1408

Čarobni pastir.

(Prekmurska pravljica. Zapisal Anton Zadravec.)

V samotnem gozdu sta živela reven ogljar in njegova žena. S kuhanjem oglja in z nabiranjem zdravnih zelišč, ki sta jih prodajala v bližnjem mestu, sta preživljala sebe in svojega sina-edinca. Zgodil se pa, da se neizprosna smrt